

7. Українсько-канадські відносини : сучасний стан та перспективи розвитку. URL : https://www.researchgate.net/publication/335760662_Ukrainsko-kanadski_vidnosini_sucasnij_stan_ta_perspektivi_rozvitku.

8. Торгівля та інвестиції. URL : <https://canada.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/94-torgovelyno-jekonomichne-spivrobitnictvo-mizh-ukrajinoju-ta-kanadoju/torgivlya-mizh-ukrayinoyu-ta-kanadoyu>.

Вадим МОЛДОВАН,
здобувач вищої освіти ОС «магістр»
спеціальності «Менеджмент»
Науковий керівник: **Чорнобай Л.М.,**
канд. екон. наук, доцент,
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
Україна

ВИДИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Інтелектуальна власність має свою істотну специфіку, що полягає в нематеріальній природі об'єктів права інтелектуальної власності, творчому характері праці по їх створенню, тобто це інститут власності на нематеріальні блага його суб'єктів. І тут не зовсім придатна класична тріада правомочностей власника, що здійснює звичайні майнові права, оскільки, відчужуючи, наприклад, об'єкт, своєї інтелектуальної власності, його творець не позбавляється тим самим усяких прав на нього, а набувач не одержує можливості за своїм розсудом змінювати цей об'єкт і узагалі вважати його винятково своїм. Тим більше, що у власність інших осіб переходять, як правило, не об'єкти права інтелектуальної власності, а матеріальні носії науково-технічних ідей і художніх образів (конкретні картини, видання, технічна документація)[2].

Зміст права інтелектуальної власності складають особисті немайнові (духовна власність) і пов'язані з ними майнові права її суб'єктів.

У залежності від особливостей об'єктів права інтелектуальної власності можна виділити чотири її різновиди:

- авторське право і суміжні права;
- право на відкриття;
- промислова власність (право на винахід, корисну модель, промисловий зразок, що називають також патентним правом);
- інші результати творчої діяльності, використовувані у виробництві (право на товарний знак, знак обслуговування, на раціоналізаторську пропозицію, фірмове найменування, охорону селекційних досягнень).

Об'єкти права інтелектуальної власності варто відрізнити від матеріального носія, у якому виражений твір або інший результат інтелектуальної праці. Якщо право на об'єкти інтелектуальної власності належить тільки авторам і їхнім законним спадкоємцям, те право власності на матеріальні носії, у яких виражений твір, може належати необмеженому колові осіб, але вже не на праві інтелектуальної власності, а в порядку звичайного майнового права [1].

Цивільно-правовий інститут авторського права і суміжних прав регулює немайнові відносини і пов'язані з ними майнові відносини в сфері створення і використання творів літератури, науки і мистецтва.

Нормативно-правове регулювання зазначеного інституту поряд із законодавством про власність здійснюється безпосередньо Законом України "Про авторське право і суміжні права", у ст.1 який указується, що дійсний Закон охороняє особисті (немайнові) і майнові права авторів і їхніх правонаступників, пов'язані зі створенням і використанням творів науки, літератури і мистецтва (авторське право), і права виконавців, виробників фонограм, організацій віщання (суміжні права). Іншими словами, у законі прямо закріплений подвійний зміст авторського права і суміжних прав як різновиду права інтелектуальної власності і пріоритет у змісті особистих (немайнових) прав [4].

Автор - головний суб'єкт авторського права. Це фізична особа, творчою працею якої створений твір, що є об'єктом авторського права. Не має значення його дієздатність. Моментом виникнення авторського права є завершення

створення твору, без офіційного оформлення авторства, незалежно від опублікування. Для виникнення і здійснення авторського права не потрібно реєстрації твору, або іншого спеціального оформлення, або дотримання яких-небудь формальностей.

Суб'єктами авторського права можуть бути як громадяни України, так і іноземці. Іноземні громадяни – автори користуються захистом авторського законодавства в Україні якщо створені ними твори знаходяться в якійсь об'єктивній формі на території України, а якщо ні – то відповідно до міжнародних договорів України і спільних конвенцій по авторському праву (Женевської, Бернської).

Суб'єктами авторського права є правонаступники автора – спадкоємці, контрагенти по авторських договорах, до них переходять деякі авторські права. Авторські права підрозділяються на особисті і майнові.

Особисті немайнові права – право авторства, право на ім'я і право на захист твору і репутації автора безстроково. Ці права не переходять у спадщину. Але спадкоємці можуть здійснювати захист цих прав, і ці правомочності спадкоємців строками не обмежуються.

Майнові права - це виключні права на використання твору, тобто право відтворювати його, поширювати, привселюдно показувати, привселюдно виконувати, повідомляти для загального відання в ефір або по кабельній мережі, перекладати тощо, а також одержувати авторську винагороду. Розмір винагороди встановлюється договорами, а в законі визначаються лише мінімальні ставки.

Вільне використання авторських прав у деяких випадках, що допускаються законом, можливо і при житті автора – при цитуванні, використанні в навчальних цілях у якості ілюстрацій, при відтворенні в засобах масової інформації для загального розголосу статей по поточних економічних, політичних, соціальних, релігійних питаннях, використання привселюдно вимовлених політичних промов, виступів, доповідей і в інших випадках [3].

Список використаних джерел

1. Андрощук Г.А., Крайнев П.П. Право интеллектуальной собственности. Торговые аспекты: [Монографія]. К.: Ин Юре, 2000. 400 с.
2. Ніколайчук Л. Г, Л. Б. Демидчук Л. Б. Патентознавство : навч. посіб. Укоопспілка, Львів. комерц. акад. Львів, 2015. 171 с.
3. Довгерт А.С. Авторське право і суміжні права. Європейський досвід. У 2 кн. Кн. 1. Нормативні акти і документи. Європейська інтеграція України. К.: Ін Юре, 2001. 520 с.
4. Конституція України, прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. Відомості Верховної Ради України, 1996. №30. С.141.

Світлана ОГАНЕСЯН,

аспірантка,

Науковий керівник: **Бялковська О.А.,**

д-р екон. наук, професор кафедри

менеджменту, публічного управління та адміністрування,

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,

Україна

ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Розвиток сільського туризму має особливе значення для економічного зростання держави. Він сприяє прискореному ефективному розвитку сільських територій, покращенню рівня добробуту сільського населення, і цим самим, забезпечуючи вирішенню багатьох важливих завдань.

На сьогоднішній день, сільський туризм набуває особливого значення в умовах економічної кризи, оскільки є одним із напрямів зниження безробіття на селі та джерелом додаткових доходів сільського населення.

На сучасному етапі Україна має усі передумови і можливості для успішного функціонування розвитку сільського туризму, враховуючі її природно-кліматичні умови, історичну та культурну спадщину.